Написав Неоніла Мазепа
Вівторок, 18 грудня 2012, 09:16

Святий і святоша

Святий – це той, хто любить брата,
З якого вигоди нема,
Який в проломі може стати,
Коли спіткнулася сестра.

Святий молитиметься щиро,
За брата цього чи сестру.
Щоб не упали вони в вірі,
Коли із них хтось спотикнувсь.

Святоша ж в їхній бік киває,
Перстом показує на них,
Нікому він не співчуває,
Бо цей святоша - не святий!

Святоша в іншому шукає
Гріхи,провини, й разом з тим
Злорадно плітки розпускає,
Бо має насолоду в цім.

Святоша тільки очорняє.
Він скрізь і всюди – тут як тут!
Усе про кожного він знає,
А суд його – то лише бруд!

Святий же осуд не приймає,
Він просто любить – тих і тих.
Тому святий не обмовляє,
А заступається за всіх.

Законники - це теж святоші,
Що чисті зовні, а в душі
Нема любові, лише осуд,
Їм все завжди не по-душі!

А, може, замість, щоб судити,
Того чи іншого, чи всіх -
Ти б їх старався зрозуміти
І помолитися за них!?

Вони ж постійно інших лають,
Любові ж в них давно нема,
Самі того не помічають,
Що вірі їхній – грош ціна!

То ж поміркуймо, браття й сестри,
Ми є святоші чи святі,
Що в церкву вміємо принести,
Розбрат, незлагоду чи мир!?